

ע"פ 8608/21 - עופר אטיאס נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 8608/21

לפני:
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: עופר אטיאס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזרהדין של בית המשפט המחוזי בירושלים
(כב' השופט א' רובין) בת"פ 3094-09-21 מיום
28.11.2021

תאריך הישיבה: ב' באייר התשפ"ב (3.5.2022)

בשם המערער: עו"ד איתי בר עוז; עו"ד מיכל ילובסקי

בשם המשיבה: עו"ד נועה עזרא רחמני

פסק-דין

המערער הורשע בביצוע שתי עבירות הצתה והושתו עליו - בגדר הסדר טיעון "סגור" - 25 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי כמפורט בגזר הדין.

הערעור שלפנינו מכון לגזר הדין.

לטענת בא כוחו המלומד הנוכחי (שמייצג אותו חלף הסניגור שייצגו בערכאה קמא) ביום הדיון נטל המערער תרופה אשר השפיעה על רצונו החופשי ויש לאפשר לו לחזור מהסכמתו לענישה שהוצגה לפני בית המשפט המחוזי. לגוף הערעור נטען כי יש להתערב ברמת הענישה בשל סטייה לחומרה מרמת הענישה הראויה.

עמוד 1

המדינה מצדה טוענת כי אין תשתית שתאפשר להתיר למערער לחזור מההסכמה הדיונית, וכי גם לגופם של דברים הענישה הולמת.

שקלנו את טענות הצדדים.

הערעור, במקורו, הוגש על ידי המערער בשלב שבו לא נטען כי היה תחת השפעת הכדור.

בערעורו הסביר הוא כי הוצג לו מתחם ענישה שנע בין 15 ל-30 חודשים, וכי סבר שהעונש שהוצע הוא באמצע המתחם. לטענתו היה מקום לגזור עליו כ- 22.5 חודשי מאסר, חלף 25 חודשים שנגזרו עליו.

לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים, לא מצאנו עילה לקבלת הערעור. ראשית נציין כי שאלה היא אם הונחה תשתית מספקת לאשר חזרת המערער מהסדר הטיעון האמור בהתאם לאמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה. אולם, גם אם נניח כי אלה הם פני הדברים לא מצאנו כי בהינתן רמת הענישה בפסיקה שהוצגה לנו על ידי המדינה, ובשים לב לעברו המכביד של המערער, ישנה הצדקה להתערבות ערכאת הערעור ברמת הענישה שהוטלה.

הערעור נדחה אפוא.

ניתנה היום, ב' באייר התשפ"ב (3.5.2022).

שופט

שופט

שופט
